

השוטר הטוב והשוטר הרע

“חכה שאבא יגיע אני אספר לו איך התנהגת...”
“כנס להתקלח מהר לפני שאמא מגיעה...”
“אם אבא יבוא ויראה אותך ככה אוי ואבוי”

מכירים את זה שאנחנו מאיימים על הילדים שלנו שאחד ההורים יגיע ואז מה יקרה לו...
לאותו רגע זה אולי עובד ומשיג את התוצאה,
אבל מה זה עושה מתחת לפני השטח...

כשאנחנו יודעים שאמא לא יכולה עלינו ורק אבא אומר את המילה,
זה מיד מחליש את המילה של אמא, והילדים לומדים מהר,
לעשות לאמא בלאגנים ומקשים עליה כשאבא לא בסביבה...
הילד לומד מהר למי כדאי לו לפנות כדי לקבל “כן”
וממי עדיף לו להימנע.
וככה, מבלי לשים לב, נוצרת חלוקה:
מי מחליט באמת... ומי פחות, הרבה פחות.
וזה לא שהילד “מניפולטיבי”
זה כי הוא פשוט למד איך המערכת עובדת.

בקיצור, אולי זה נוח ועובד באותו רגע, אבל לטווח הארוך זה לא בריא, לא לילד ולא להורים...

אז מה כן?

✦ לא מאיימים דרך ההורה השני
✦ משתדלים לשדר קו אחיד
✦ גם אם לא הסכמנו משהו מול הילדים נשמור על אותה עמדה,
ואת השיח בינינו נעשה אחר כך, בשקט. לא מולם.

ואחרי הכל אמא ואבא כן שונים, וזה גם חשוב להראות לילדים את השונות ביניכם.
לדוגמא: אני מאמינה באלוהים ובעלי מאמין במדע.
אז יש סיטואציות שאנחנו נשקף לילדים את האמונות השונות שלנו, ואפילו שכל אחד מאמין
אחרת, עדיין אנחנו מדברים בצורה נעימה אחד לשני, מקבלים את הדעות של האחר וכו...
אחרת, עדיין אנחנו מדברים בצורה נעימה אחד לשני, מקבלים את הדעות של האחר וכו...
אחרת, עדיין אנחנו מדברים בצורה נעימה אחד לשני, מקבלים את הדעות של האחר וכו...

תחזקו את המילה שלכם בגבולות ברורים.
תעמדו עליהם [על הגבול, לא על הילדים]:
תגידו שלום לשוטר הטוב ולשוטר הרע.
ותציגו חזית אחת משותפת ובריאה.

